

PARAULES DE VIDA

«Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat» (Jn 13,34)

Una de les més grans novetats de la fe cristiana és el «manament de l'amor». Es tracta de secundar el camí de Jesús, a través d'un amor desinteressat i magnànim envers qualsevol persona; sense límit; d'estimar fins i tot l'enemic. Aquest manament adquireix un significat particular en el matrimoni i en la família, on es concreta a través de l'amor entre home i dona que fructifica en els fills. Un camí de vida sempre en creixement, malgrat les fragilitats i dificultats, en companyia de Jesús, és a dir, deixant-se guiar per la seva forma d'actuar.

Mai no es parlarà prou del valor radical de la família en la construcció de tota persona humana i de la mateixa societat. Es comprèn l'interès de l'Església, experta en humanitat, per la família. El papa Benet XVI deia enguany al seu discurs anual al Cos Diplomàtic: «Deploro, una vegada més, els atacs preocupants contra la integritat de la família fonamentada en el matrimoni

entre home i dona. Els responsables de la política, siguin de l'orientació que siguin, han de defensar aquesta institució fonamental, cèl·lula bàsica de la societat. Què més es pot dir! Fins i tot la llibertat religiosa, exigència ineludible de la dignitat de cada home i pedra angular de l'edifici dels drets humans, està freqüentment amenaçada».

El diumenge dia 30 del passat desembre, dia de la Sagrada Família, va tenir lloc a Madrid un gest de gran abast que manifesta el valor fonamental de la família en la consciència d'una gran majoria. Van ser molts els qui van sortir al carrer per testimoniar que la família ha d'assumir el seu propi protagonisme en la salvaguarda dels seus drets. Tota una invitació a les famílies a desenvolupar allò que són i esforçar-se en el projecte de vida que les identifica: que la família es fonamenta en el matrimoni entre home i dona; promou el valor incondicional de la vida humana, des del principi a la fi; és a qui correspon la missió d'educar als seus fills, i ha de gaudir de llibertat per complir-la i comptar amb condicions laborals que afavoreixin la vida familiar.

La trobada de Madrid té molts significats, però és, sobretot, una crida a totes les famílies cristianes que dia a dia van teixint un futur entre ombres i llums, mogudes per l'experiència d'un amor que es realitza de múltiples formes: en el respecte, el diàleg, la cooperació, el perdó, l'esforç per crear un ambient amable, l'atenció a qui té necessitat. Una experiència que s'enforteix en la celebració de la fe en la comunitat cristiana, on la família troba energia i motivació per viure, per col·laborar amb altres famílies i integrar-se plenament en la gran família de Déu, que és l'Església.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Presentació del llibre «La canya de pescar» de Mn. Ramon Prat

Dijous 28 de febrer, a les 7.30 de la tarda al Paraninf de l'Acadèmia Mariana de Lleida, presentació del llibre «La canya de pescar. Un camí per explorar el misteri de la vida», de Mn. Ramon Prat i Pons, director de l'IREL. A càrrec del Dr. Josep M. Esquirol, filòsof i la Dra. Montserrat Esquerda, pediatra i delegada de Pastoral de la Salut. L'acte serà presidit pel bisbe Xavier Salinas.

Els canonges emèrits Mn. Jesús Tarragona i Mn. Melchor Bajén, Prelats d'Honor del Sant Pare

Al final de l'Eucaristia celebrada a la Catedral de Lleida en la tarda del diumenge 10 de febrer en honor a la Verge de Lourdes i després de donar lectura al Breu Pontifici de nomenament; el bisbe Xavier Salinas lliurà els títols honorífics de Prelats d'Honor del Sant Pare, als canonges emèrits Mn. Jesús Tarragona, exdirector del Museu Diocesà i actual delegat diocesà de Patrimoni i Mn. Melchor Bajén, exdirector de l'Arxiu Capitular. El Sr. Bisbe els felicità, destacant: «...la seva disponibilitat i fidelitat a l'Església». Tanmateix, significà aquest gest de Benet XVI: «... com un signe de proximitat amb el Sant Pare».

Centenars de fidels omplen la catedral en el Rosari de Torxes de l'Hospitalitat de Lourdes

La Catedral de Lleida va acollir en la tarda del diumenge 10 de febrer, vigília de la festa de la Verge de Lourdes i commemoració del 150 aniversari de les aparicions, el ja tradicional Rosari de Torxes presidit pel bisbe Xavier Salinas, que va transcórrer per l'interior de les naus catedralícies. Centenars de fidels, molts d'ells membres i voluntaris de l'Hospitalitat, duïen en les seves mans els populars fanalets de paper provinents d'aquest santuari de França, fent llum a la imatge de la Verge que duïen en una peanya joves i voluntàries de l'Hospitalitat, desgranant els misteris i cantant el popular «Avé» de Lourdes.

Finalitzat el Rosari, el Sr. Bisbe presidí l'Eucaristia concelebrada pel degà i capítol catedral, vicaris episcopals, consiliaris de l'Hospitalitat Mn. Ramon Galcerán i Mn. Àngel Escalles i altres preveres diocesans. La celebració fou introduïda per les paraules de la secretària de la delega-

ció de Pastoral de la Salut, que significà la Jornada Mundial del Malalt i l'inici de la Campanya que culminarà el mes de maig amb el lema: «El dol, obert a l'esperança».

El bisbe Salinas en la seva homilia féu especial menció al 150 aniversari de les aparicions: «...la Verge il·lumina les vides de tots nosaltres i molt especialment els qui pateixen malaltia. Tots mirem vers la Gruta on la Verge digué a la Bernardette que ella era la Immaculada. Maria és el primer anunci, la que va per davant portant-nos Jesús». Referint-se al passatge evangèlic d'aquest diumenge sobre les temptacions de Jesús, el Sr. Bisbe digué que la temptació actual és fiar-se de Déu o no: «...sense Déu, tot es torna en contra de l'home», digué.

El president de l'Hospitalitat Ramon M. Reig, va donar a conèixer les dates del XXIII Pelegrinatge diocesà a Lourdes, que tindrà lloc els dies 28, 29, 30 de juny i 1 de juliol.

DIUMENGE III DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès: «Per què ens has fet pujar d'Egipte! ¿Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor: «Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran». El Senyor li respongué: «Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure». Moisès ho va fer així davant els ancians d'Israel.

I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «¿El Senyor és amb nosaltres o no hi és?»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssim la seva veu: / «No enduriu els vostres cors».*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-2.5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem dolents. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tinguéssis la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 4,5-42) (versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: «Dóna'm aigua». Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?» Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: «Si sabessis què vol donarte Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada». Ella li diu: «Senyor, aquest pou és fondo i no t'hi res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el bestiar. ¿Sou més gran vós que no pas ell?»; Jesús li respongué: «Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna». Li diu la dona: «Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou».

«Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem». Jesús li respongué: «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres, no sabeu qui adorea; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.» Li diu la dona: «Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.» Ell li respon: «El Messies sóc jo, que parlo amb tu».

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: «Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món».

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 17,3-7)

En aquellos días, el pueblo, torturado por la sed, murmuró contra Moisés: «¿Nos has hecho salir de Egipto para hacernos morir de sed a nosotros, a nuestros hijos y a nuestros ganados?» Clamó Moisés al Señor y dijo: «¿Qué puedo hacer con este pueblo? Poco falta para que me apedreen.» Respondió el Señor a Moisés: «Preséntate al pueblo llevando contigo algunos de los ancianos de Israel; lleva también en tu mano el cayado con que golpeaste el río, y vete, que allí estaré yo ante ti, sobre la peña, en Horeb; golpearás la peña, y saldrá de ella agua para que beba el pueblo.» Moisés lo hizo así a la vista de los ancianos de Israel. Y puso por nombre a aquel lugar Masá y Meribá, por la reyerta de los hijos de Israel y porque habían tentado al Señor, diciendo: «¿Está o no está el Señor en medio de nosotros?»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezáis vuestro corazón».*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,1-2.5-8)

Hermanos: Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos: y nos gloriamos, apoyados en la esperanza de alcanzar la gloria de Dios. Y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

En efecto, cuando nosotros todavía estábamos sin fuerza, en el tiempo señalado, Cristo murió por los impíos; en verdad, apenas habrá quien muera por un justo; por un hombre de bien tal vez se atreviera uno a morir; mas la prueba de que Dios nos ama es que Cristo, siendo nosotros todavía pecadores, murió por nosotros.

▶ Lectura del Santo evangelio según san Juan (Jn 4,5-42) (versión abreviada)

En aquel tiempo, llegó Jesús a un pueblo de Samaria llamado Sicar, cerca del campo que dio Jacob a su hijo José; allí estaba el manantial de Jacob. Jesús, cansado del camino, estaba allí sentado junto al manantial. Era alrededor del mediodía. Llegó una mujer de Samaria a sacar agua, y Jesús le dice: «Dame de beber.» Sus discípulos se habían ido al pueblo a comprar comida. La samaritana le dice: «¿Cómo tú, siendo judío, me pides de beber a mí, que soy samaritana?» Porque los judíos no se tratan con los samaritanos. Jesús le contestó: «Si conocieras el don de Dios y quién es el que te pide

de beber, le pedirías tú, y él te daría agua viva.» La mujer le dice: «Señor, si no tienes cubo, y el pozo es hondo, ¿de dónde sacas el agua viva?; ¿eres tú más que nuestro padre Jacob, que nos dio este pozo, y de él bebieron él y sus hijos y sus ganados?» Jesús le contestó: «El que bebe de esta agua vuelve a tener sed; pero el que beba del agua que yo le daré nunca más tendrá sed: el agua que yo le daré se convertirá dentro de él en un surtidor de agua que salta hasta la vida eterna.» La mujer le dice: «Señor, dame esa agua: así no tendré más sed, ni tendré que venir aquí a sacarla.»

Veo que tú eres un profeta. Nuestros padres dieron culto en este monte, y vosotros decís que el sitio donde se debe dar culto está en Jerusalén.» Jesús le dice: «Créeme, mujer: se acerca la hora en que ni en este monte ni en Jerusalén daréis culto al Padre. Vosotros dais culto a uno que no conocéis; nosotros adoramos a uno que conocemos, porque la salvación viene de los judíos. Pero se acerca la hora, ya está aquí, en que los que quieran dar culto verdadero adorarán al Padre en espíritu y verdad, porque el Padre desea que le den culto así. Dios es espíritu, y los que le dan culto deben hacerlo en espíritu y verdad.» La mujer le dice: «Sé que va a venir el Mesías, el Cristo; cuando venga, él nos lo dirá todo.» Jesús le dice: «Soy yo, el que habla contigo.»

En aquel pueblo muchos creyeron en él. Así, cuando llegaron a verlo los samaritanos, le rogaban que se quedara con ellos. Y se quedó allí dos días. Todavía creyeron muchos más por su predicación, y decían a la mujer: «Ya no creemos por lo que tú dices; nosotros mismos lo hemos oído y sabemos que él es de verdad el Salvador del mundo».

Jesús i la dona samaritana.
Pintura intimista de Crespi,
Catedral de Toledo

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30 ■ **dimarts**: Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35 ■ **dimecres**: Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23 ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34 ■ **dissabte**: Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14 ■ **diumenge** vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.): 1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41.

La trobada i el diàleg de Jesús de Natzaret amb la dona de Samaria ens permet contemplar un Jesús plenament humà: un jueu, fatigat de caminar, descansa bonament al costat del pou de Jacob. És cap al migdia. Una escena de pau que ens convida a entendre a fons la persona del Crist, Sant de Déu.

S'atansa una dona. Sorgeixen tres contrastos: un jueu i una samaritana, són de dos pobles que no es tracten; un sant i una pecadora; un home i una dona, menyspreada per la cultura patriarcal. Però davant de la dona il·letrada, l'home Jesús té la suavitat i la força infinites de la Paraula de Déu: Jesús salva els tres obstacles —l'ètnic, el moral i el de gènere— i escolta i parla amb la dona d'igual a igual.

Més contrastos: la dona parla de l'aigua del pou, de la qual bevia Jacob, els seus fills

i el bestiar. Jesús parla de l'aigua viva de l'Esperit Sant. Qui beu l'aigua del pou torna a tenir set. En canvi, «el que begui de l'aigua que jo li donaré mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna».

Dues promeses: la primera és que no tindrem més set. Serem saciats per la *sòbria embriaguesa* de l'Esperit, que ens donarà ànim i alegria, ens traurà la por, ens farà positius davant la vida, ens donarà esperança. La segona promesa, serem capaços d'entendre-la? Una font de vida rajarà del nostre interior fins a la vida eterna. «Del seu interior brollaran rius d'aigua viva» (Joan 7,38).

Vol dir que el brollador de l'Esperit Sant ens uneix amb Jesús i ens regala la vida de Déu Pare que ens estima. Jesús vol donar-nos l'aigua de la vida, l'Esperit

de Veritat i d'Amor! L'Esperit ens permet dues coses: no ens deixa tancats en nosaltres mateixos, en el món petit dels nostres límits i de les nostres obsessions; i fa que sigui l'hora en la qual podem adorar Déu, el Pare, en esperit i en veritat. Ell és infinitament més gran que nosaltres però és a tocar de nosaltres: senzill i bo, ens comunica el seu Amor.

Hi ha lloc també per a les anècdotes referents a la Samaritana: ha tingut cinc marits. En canvi, allò que la Samaritana i els samaritans entenen de Jesús no són anècdotes. Ells reben l'escalf de Bondat de Jesús, com Jesús rebia el sol de migdia: perquè han entès que ell és el Profeta (4, 19), el Messies (4, 25-26), el Senyor (4, 11), el Salvador del món (4, 42).

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

L'aigua que salta fins a la vida eterna

El baptisme ens fa participar de la missió que Jesús rebé al començament del seu ministeri. Però també, perquè és participació en el misteri pasqual, dóna acompliment a aquell crit del profeta Isaïes: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua [...], i us saciareu de vida» (55,1). Però, d'on brolla aquesta aigua que dóna la vida? Del costat obert de Jesús clavat a la creu, de les fonts de salvació. Perquè Crist ha ressuscitat d'entre els morts sabem que la font d'aquesta aigua salvadora és ell mateix.

L'episodi de la dona samaritana, que llegim a l'evangeli d'avui, ho expressa admirablement. La condició per acostar-nos a aquesta font és, només, tenir set, set espiritual. N'hi ha prou d'escoltar el nostre interior. Els desigs més profunds que hi descobrim, els anhels més nobles que hi habiten sense veure's satisfets, indiquen que estem assedegats.

Mirant de concretar una mica més, podem dir que tenir set espiritual és anhelar una felicitat que no

s'acabi, és voler arribar a ser nosaltres mateixos en plenitud, és voler trobar el sentit de l'existència, és desitjar la pau, la justícia i la fraternitat entre les persones i entre els pobles, és esperar la llibertat que treu l'opressió, és delejar l'harmonia en la convivència familiar, és esperar que la mort no sigui la realitat definitiva, és desitjar que l'amor entre les persones no sigui quelcom efímer, és l'afany infinit, és anhelar realitats que no ens deixin buits ni decebuts com tantes vegades ens passa. Tot això i moltes coses més són tenir set en el nostre interior. Tothom està assedegat.

Per això és tan vàlid i tan actual el baptisme que ens comunica la salvació que prové de la creu victoriosa del Senyor i que comença a saciar la nostra set de plenitud i de sentit.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

VÍCTIMAS Y MATONES

¿Qué más se puede hacer?

El ex-presidente de la Generalitat de Catalunya Jordi Pujol, en una rueda de prensa (9/03/06) para presentar un nuevo proyecto para mejorar la educación en Cataluña, insistió en tres puntos básicos:

- el primero, recuperar la moral del esfuerzo del alumnado;
- el segundo, si hay problemas graves entre los alumnos, el director tendría que cumplir con sus responsabilidades e intervenir;
- el tercero, que las escuelas vuelvan a ser gobernadas por los maestros.

Suscribo plenamente estas medidas opiniones.

Para terminar, a modo de resumen de lo expuesto anteriormente, señalo aquí unas conclusiones sobre el acoso escolar:

- Los trastornos de relación entre iguales son un factor de estrés tanto para las víctimas como para los matones, y un importante factor de riesgo de psicopatología a lo largo del desarrollo de estos niños.
- Las dificultades de relación entre los compañeros y las conductas violentas hacia los iguales son predictores de enfermedad mental futura.
- Estas situaciones anómalas de relación entre iguales se asocian con la presencia de conflictos emocionales, somatizaciones, rechazo escolar y, más adelante, conductas delictivas, depresión y conductas suicidas.
- Los matones tienen cuatro veces más posibilidades que el resto de la población de cometer delitos.

Dr. Paulino Castells
(Víctimas y matones. Ed. Ceac, Barcelona 2007)

«Mejor que decir... es hacer»

A quienes dan su vida y ayudan a los más débiles y necesitados, los ayudará el siguiente hecho contado por M. Teresa de Calcuta:

- «Si aquel día en que me tropecé con aquella mujer —con medio cuerpo roído y mutilado por las ratas— hubiera cerrado los ojos, para no ver; si me hubiera tapado la nariz, para no oler el hedor; si me hubiera alejado de ella para seguir mi camino... yo no habría sido una verdadera misionera de la Caridad.
- «Si no me hubiera cargado a la enferma sobre mis espaldas y la hubiese llevado al hospital... la Congregación habría muerto al poco de nacer.
- «Sentir repugnancia... es humano... Si a pesar de todo ofrecemos nuestro servicio gratuito, por amor, con ternura... estamos en el camino del seguimiento de Jesús... Hay que responder a las llamadas del Señor en el momento que se presenten por repugnantes y duras que sean...»

Qué bien lo señalan los maestros espirituales al decir: «Cuando el amor no es locura... no es amor.»

Ch. Moeller señalaba: «El hombre moderno ha perdido el sentido de lo bello... porque ha perdido el sentido de Dios.»

Además la persona sólo se forja en el sacrificio. Lamennais enseñaba: «En este mundo no se hace nada hermoso ni grande ni sublime sin sacrificio.»

Una frase que viene, con letras de molde, en una publicación de la JEC (Juventud Estudiante Católica) lo dice todo:

—«La mejor manera de decir... es hacer.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

24. ✠ Diumenge II de Quaresma. Sant Modest (s. v), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. Dilluns. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. Dimarts. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg. d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. Dimecres. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldoimer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. Dijous. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468).

29. Divendres. Sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

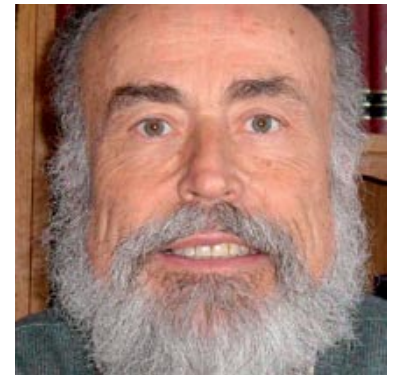
1. Dissabte. Sant Rossend (Salas 907-Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

INTENCIONS DEL SANT PARE (març)

General: Que l'Església testimonii l'amor de Crist, i així ajudi persones i pobles a comprendre la importància del perdó mutu.

Missionera: Que els cristians perseguits en tants països per causa de l'Evangeli, rebin la força de l'Esperit per ser testimonis autèntics de Crist.

ENTREVISTA

• RICARD RODRÍGUEZ MARTOS

Reconeixement a Stella Maris

La Delegació Diocesana de l'Apostolat del Mar de l'Arquebisbat de Barcelona *Stella Maris* —el nom dels centres d'Apostolat del Mar arreu del món— ha estat guardonada amb el I Premi en Convivència i Diàleg Interreligiós, que atorga el Grup de Treball Estable de Religions (GTER). Aquest premi té l'objectiu de reconèixer i promoure la convivència, el coneixement i el diàleg entre les religions com a cultura de pau i va dirigit tant a persones com a entitats catalanes. L'acte de lliurament se celebra demà, dilluns, a la seu d'Omnium Cultural (Diputació 276, Bcn). Mn. Ricard Rodríguez Martos és el delegat de l'Apostolat del Mar de Barcelona.

Què fa *Stella Maris*?

El nostre objectiu és ser, per a la gent de mar, *la llar lluny de la llar*. Això suposa donar acollida, preocupar-se de tot el que els mariners que passen pel nostre port poden necessitar per al seu benestar. Pretenem ser portadors de la Bona Nova. Oferim suport i assistència a la gent de mar de qualsevol raça, creença, ideologia i nacionalitat; sense distincions. Els nostres serveis cobreixen tant l'aspecte merament humà —al·lotjament, visites als vaixells, transport, facilitats per a la comunicació amb les seves famílies, activitats d'esbarjo, assistència social i legal...—, com l'aspecte espiritual. En aquest sentit, oferim assistència religiosa, inicialment catòlica, però també ecumènica i, fins i tot, interreligiosa. Tenim una relació molt estreta amb tots els centres d'Apostolat del Mar de l'Església catòlica, i també amb els d'altres esglésies cristianes.

Què demana el mariner?

Els serveis que més demana són: el transport del vaixell al nostre centre, el servei de telèfon i d'internet i el suport quan tenen problemes. El mariner, però, valora per damunt de tot sentir-se acollit, saber que hi ha un lloc i unes persones que, de manera desinteressada, estan per atendre'l en el que pugui necessitar. La gent de mar, sigui de la raça o religió que sigui, confia molt en *Stella Maris*.

Com veieu reflectit el rostre de Jesucrist en les persones que demanen el vostre servei?

Ho veiem en el mariner que, somrient, ens ensenya l'esposa i els fills que el saluden a través d'una webcam de l'ordinador; ho veiem en el mariner que està a l'atur i ens demana que l'ajudem a trobar feina; ho veiem en el mariner desesperat perquè fa quatre mesos que no cobra i a casa seva no poden pagar el lloguer; ho veiem en aquell mariner cristià, musulmà, hindú, jueu o ateu que et fa una abraçada i que et diu que ets el seu germà.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Recés de Quaresma a la Catedral.—Diumenge 24 de febrer, 6 tarda a la catedral de Lleida, Recés de Quaresma del Secretariat de Pietat Popular, dirigit pel consiliari Mn. Mateu Freixes.

Predicacions quaresmals a la parròquia de Sant Pau.—Del 25 al 29 de febrer, a la parròquia de Sant Pau (La Mariola), Predicacions quaresmals organitzades per la parròquia i la Confraria del Natzarè. Tots els dies, 7.30 tarda, Missa i predicació a càrrec de Manuel Garrido Horta, canonge magistral emèrit de la catedral de Sevilla.

Curs de l'Antic Testament de l'Hospitalitat de Lourdes.—Dimarts 26, a partir de 2/4 de 8 de la tarda fins a 2/4 de 9, a l'Acadèmia Mariana, sessió del curs «Una aproximació a l'Antic Testament», organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes, a càrrec del P. Jaume Sidera.

Trobades de Formació Carmelítana.—Dimarts 26, 8.30 tarda al santuari-parròquia de Santa Teresina de Lleida, «Conocer a Jesús con los ojos de Teresa», a càrrec del P. Salvador Ros, carmelita de Segòvia.

Xerrades Bicentenari de sant Antoni M. Claret.—Dimecres 27, 8 tarda, als locals de la parròquia de Sant Antoni M. Claret (c/ Mn. Pelegrí 8-Balàfia), «La missió de Lleida», a càrrec del P. Jaume Sidera.

VIII Curs de Pastoral i d'ajut a la família.—Dimecres 27, de 8 a 10 de la nit a la delegació de Família i Vida (Blondel 11), «Els fruits de la família i la seva repercussió social». Ponent: P. Marc Vilarassau, jesuïta i professor de l'IREL.

Dia Universal de la UNER.—Divendres 29, 6.30 tarda, a l'església de Sant Pere de Lleida, Exposició del Santíssim. 7.30, Eucaristia presidida pel consiliari Mn. Josep Martí. Dissabte 1 de març, 5 tarda, a l'Acadèmia Mariana Cine Fòrum sobre Edith Stein, a càrrec del P. Lluís Noguero i Eucaristia. Diumenge 2 de març, 10 del matí, jornada eucarística a Seròs.

Curs «Jesús amb perspectiva feminista».—El 29 de febrer i 1 de març, a la parròquia de Sant Ignasi de Lloïola, curs «Jesús amb perspectiva feminista» a càrrec de la Gna. Teresa Forcades, doctora en Medicina, llicenciada en Teologia i monja benedictina del Monestir de Montserrat. Organitza: Escola Ignasiana d'Espiritualitat. Informació: telèfon 973 271 099 e-mail: stignasilleida@terra.es.

Grups d'Oració i Amistat.—Dissabte 1 de març, a l'Acadèmia Mariana, celebració de l'Assemblea General dels Grups d'Oració i Amistat.

IV Curs de Formació Cristiana a Sant Jaume.—Dissabte 1, de 6.15 a 7.15 tarda a la parròquia de Sant Jaume, Curs de Formació Cristiana d'Adults: «El Fill de l'home i la plenitud humana», a càrrec de Mn. Jordi Pardell.

Confirmacions a Castellans.—Dissabte 1, 8 tarda a Castellans, Eucaristia de Confirmacions presidida pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerro.

Vigília de l'Adoració Nocturna.—Dissabte 1, a partir de les 10 de la nit, a la parròquia de Sant Llorenç, Vigília Eucarística de l'Adoració Nocturna dirigit pel consiliari Mn. Daniel Turmo.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La Confraria de Montserrat de Lleida en la trobada de Confraries a Montserrat

Una representació de la junta de la Confraria de Montserrat de Lleida, participà el 8 de gener en la Trobada de Confraries celebrada a Montserrat. Els confreres de Lleida van ser informats pel prior de la basílica del lema pastoral d'aquest any a mena d'invocació: «Santa Maria. Prega per nosaltres». En la trobada es palesà la necessitat d'estrener llaços de comunicació amb les confraries de les quals n'és titular la Patrona de Catalunya, destacant com a molt important la seva presència i acció. Lleida aprofità l'encontre per fixar les dates del pelegrinatge anual a Montserrat, que tindrà lloc del 7 al 14 de juliol. Tanmateix la Confraria està confeccionant els actes a celebrar el mes d'abril en honor a la Mare de Déu de Montserrat. El tridu serà acollit enguany per la parròquia d'Alcarràs, on es venera una talla de la Mare de Déu de Montserrat i també per la parròquia de Sant Martí, amb ocasió de la recent entronització d'una imatge de la Patrona de Catalunya a la capella del Santíssim, que fou beneïda pel bisbe Xavier Salinas.

Els religiosos celebren a la parròquia de Sant Antoni M. Claret la Jornada de la Vida Consagrada

La parròquia de Sant Antoni M. Claret dels claretians al barri de Balàfia, que celebra amb goig el bicentenari del naixement del seu titular i fundador, va acollir la tarda del diumenge 3 de febrer, la trobada de la Jornada de la Vida Consagrada del nostre bisbat. Sota el lema «l'Evangeli al cor», es van aplegar 80 religiosos/es pertanyents a les 26 congre-

gacions i instituts presents a la diòcesi. La trobada s'inicià amb la projecció d'un PowerPoint, on els consagrats compartiren la seva missió. Tot seguit se celebrà l'Eucaristia, presidida pel vicari de Pastoral Mn. Josep A. Jové, concelebrada pel delegat de la Vida Consagrada Mn. Vicenç Ros, el rector de la parròquia el claretí P. Nemesi Solà i altres sacerdots religiosos. La trobada va cloure amb un petit pica-pica, que cada comunitat religiosa havia portat per l'encontre. Els religiosos diocesans tornaran a trobar-se de nou el dissabte 1 de març, al col·legi El Carme de la Bordeta, de les Carmelites Tereses de Sant Josep, on es farà el Recés de Quaresma.

Celebren una Missa a Cali (Colòmbia), en memòria de Mn. Antoni Jové

El 31 de gener a les 8 de la tarda, a la parròquia del Santo Cura d'Ars de la ciutat de Cali (Colòmbia), se celebrà una Eucaristia en memòria del missioner de la nostra diòcesi Mn. Antoni Jové, al complir-se el primer aniversari de la seva mort. Presidí la celebració el missioner lleidatà monsenyor Ramon Abella i concelebraren els també missioners de la nostra diòcesi Mn. Joan Salvadó i Mn. Joan Miquel Martínez, així com el rector de la parròquia, Juan Londoño. L'Arquebisbe de Cali, que no va poder assistir-hi, envià una carta que fou llegida i on donava gràcies a Déu pel testimoni de Mn. Antoni Jové, que serví aquella diòcesi durant 43 anys. Nombrosos fidels acudiren a l'Eucaristia per pregar i recordar al seu pare Antonio: «Te quisimos. Te queremos y te seguiremos queriendo siempre».

El Capítol Catedral homenatja a Martina Miarnau i la nomena «sagristana honorària»

El diumenge 3 de febrer, festa de sant Blai, després de la celebració de la Missa Conventual, el capítol de la catedral de Lleida féu un senzill homenatge a Martina Miarnau. El motiu fou el «XXXV aniversari del servei voluntari i desinteressat a la Catedral de Lleida», tal i com diu la placa col·locada en el marc d'una aquarel·la de Josep Portella, amb la façana de la Catedral Nova, que el degà del capítol Mn. Josep A. Ginestà, lliurà a la Martina, agraïnt-li en nom de tot el capítol, el seu treball en l'atenció del culte de la Catedral i nomenant-la «sagristana honorària». A l'homenatge, celebrat en la sala Capítular, assistiren també els sagristans de la Catedral Ramon i Cipriano, així com el seu germà sacerdot, Mn. Josep Miarnau.

El pare Claret va néixer a Lleida?

Així, tal com sona, aquesta pregunta pot provocar en els vilatans de Sallent un atac de gelosia i amb raó, perquè Anton Claret va néixer a Sallent el 23 de desembre de 1807 i fou batejat el 25, dia de Nadal. Ara fa dos-cents anys. De petit va viure i patir la guerra del francès; i de gran, morí a l'exili, al monestir de Fontfreda, prop de Narbona, víctima de la revolució de 1868, després d'esmerçar la seva vida a Catalunya i a Canàries com a missioner, a Cuba com arquebisbe i a Madrid com a confessor de la reina Isabel II, proclamant la paraula de Déu amb la predicació i amb la ploma.

Del 30 d'abril de 1846 a mitjan juny, va venir a Lleida com Mossèn Claret i en sortí «Pare Claret». Per això podem dir que el Pare Claret va nàixer a Lleida... «A pesar de que predica en catalán, escriu un mossèn de la Franja, circumstància que no

gusta en Lérida según me dijeron los inteligentes, lo hace con una dicción tan castiza y con tanta gracia que arrastra a los ignorantes y a los sabios en tal alto grado que llena las iglesias a rebosar».

Predicà tot plegat 100 sermons entre la Catedral pels matins i a Sant Domènec els vespres, a nens i nenes, a capellans i canonges, a religioses, als presos i als malalts. I confessava, confessa hores i hores...

Anant i venint va gastar les sabates. I unes bones persones, sense que ell se n'adonés, les hi van canviar per unes de noves, quedant-se elles les velles... I amb sabates noves, pobre i a peu, el Pare Claret continuà recorrent els pobles de Catalunya.

Encara tornà a Lleida l'octubre de 1860 acompanyant Isabel II. Al pas de la Reina, algunes dones comentaven: *Que és lletja!* —¿Qué dicen, qué dicen?, demanà la Reina. *Diuen que V. M. és molt guapa...* li respongué sorreguer el pare Claret.

El P. Claret té un cop d'ala de l'Esperit Sant, digué d'ell el Dr. Clapers. I tenia raó. Amb la força de l'Esperit, el P. Claret predicà a Lleida la Bona Nova... I encara avui en sentim el cop d'ala de l'Esperit... I que duri.

P. Jaume Sidera
Claretí